

[Preben Møller Hansen]

man ikke er politiker, men skuespiller, og det tjener ikke Folketinget til ære. Her burde man være retskaffen og tale om de sager, vi beskæftiger os med, ikke på den måde, vi oplevede det.

Men når jeg tager ordet, er det, fordi man fra den kristne repræsentants side ville åle Fælles Kurs, fordi kun tre ud af de fire mand var til stede. Det er jeg selvfølgelig ked af, men den ene er altså ramt af sygdom. Det er typisk for en kristen, at man ikke sætter sig ind i problemerne, men er klar til at håne en syg person. Vi oplevede det, dengang hr. Jørgen Tved blev ramt af et hjertetilfælde. Da var det nøjagtig det samme.

Jeg synes, det er uhyggeligt, at man som repræsentant for et parti, der kalder sig Kristeligt Folkeparti, anlægger den slags betragtninger. Så er man langt nede under gulvbrædderne, og man burde skamme sig og ikke kalde sig kristen. Det er uværdigt.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne give hr. Preben Møller Hansen og de ærede medlemmer fra Fælles Kurs en uforbeholden undskyldning for, at jeg ikke var vidende om, at et af medlemmerne var syg. Jeg håber inderligt, at Fælles Kurs ved andre lejligheder vil forstå, at der kan være tilsvarende alvorlige grunde til, at andre medlemmer af Tinget ikke befinder sig på deres pladser, på deres stole, på det tidspunkt, hvor der foregår forhandling i salen.

Rosing (S):

I bemærkningerne til beslutningsforslaget står der bl.a. meget kort, at der må »gives fuld besked om, hvorvidt der eventuelt stadig er fare i området, og om, hvorvidt natur og dyreliv har udviklet sig normalt, eller om der er følgevirkninger«.

Naturligvis er det af yderste vigtighed at vide, om der er negative følgevirkninger, hvad jeg regner med er det, Fælles Kurs tænker på, på miljøet, primært det marine miljø. Men med de undersøgelser, der nu er i gang, og der har jo været talt om Thule i meget lang tid efterhånden, og specielt de undersøgelser, der er i gang af de arbejdere, både danske og grønlandere, der var deroppe, i regi af Statens Strålehygiejniske Institut, mener jeg, det på godt dansk er dårlig timing at ville nedsætte denne kommission i øjeblikket.

Der kan vise sig behov for, når vi får at vide, hvad der kommer ud af de undersøgelser, og hvis vi ikke er tilfredse, at tage spørgsmålet op igen. Om det skal være en kommissionsdomstol, eller hvad det skal være, det må man så tage stilling til. Men jeg er også bange for, at de undersøgelser, der er i gang nu, vil gå i stå, at der foregår for mange ting på én gang. Jeg mener, at det er noget, man kan tage op igen, når vi ser resultatet af det, vi har nu.

De oplysninger, vi har bedt om i forskellige sammenhænge, og som jeg via Udenrigsministeriet har fået fra U.S. Air Force og den amerikanske regering, har ikke alle været tilfredsstillende, og det er selvfølgelig noget, vi stadig vil forfølge. De steder, hvor vi ikke mener vi får den fulde sandhed eller vi ikke får de oplysninger, vi beder om, vil vi altid forsøge at forfølge det fra Grønlands side.

Thule ligger nu engang i Grønland, og der bor nogle mennesker deroppe, som netop i denne tid har det frygtelig vanskeligt på grund af noget andet, en dyresygdom. Det undrer mig altid lidt, at man, når man taler om Thule, hvad man har gjort meget også her i Tinget, ikke inddrager Grønland mere. Jeg vil gerne anmode om, at den videre undersøgelse og de videre diskussioner om det her sker i tæt samarbejde med de grønlandske myndigheder. Vi har jo i hvert fald for sikkerheds- og udenrigspolitikens vedkommende nu et organ i Grønlands hjemmestyres regi, som tager sig af de her spørgsmål.

Vi føler en gang imellem, at vi bliver lidt forbigået i diskussioner, som vedrører Grønland. Så jeg vil stærkt anmode om, at man fra regeringens side og fra Folketingets side inddrager de grønlandske myndigheder i de her diskussioner.

Naturligvis vil vi have sikkerhed for, at vores miljø ikke bliver ødelagt, men at nedsætte en undersøgelseskommision nu er et dårligt valgt tidspunkt.

Jørgen Tved (FK):

Jeg kan konstatere, at fravær på grund af sygdom åbenbart rammer andre grupper betydelig hårdere, end det rammer vores, selv om kødet også i vores gruppe er skrøbeligt.

Når det er sagt, skal jeg måske specielt af hensyn til hr. Glønborg sige, at vi den 3. januar 1987 skrev til Folketingets partier og foreslog